

den har kostet det hvide ud af øjnene, og det er regeringens velfærdsoplæg. Det er ren valgpropaganda bekostet af skatteborgernes midler. Der skal man se reklame og valgpropaganda for skatteborgernes penge, så det basker. Det her har vi lavet selv, og det er udtryk for de tanker, vi i årevis er kommet med her i Folketingssalen.

Jeg er stadig væk lidt forvirret. Skal jeg takke indenrigsministeren, fordi vi mener det samme, og det hele er gennemført af indenrigsministeren? Eller hvad? Nu vil jeg alligevel spørge indenrigsministeren: Hvad er det, der er gennemført?

Punkt 1, midlertidig opholdstilladelse? Det er rigtigt, at man efter udlændingeloven kan give midlertidig opholdstilladelse, men indenrigsministeren vil ikke gøre det på grund af en bekendtgørelse, som ministeren ikke vil ophæve, og man kan tydeligt høre på den radikale ordfører, at det ville i øvrigt heller aldrig kunne gå igennem i regeringen. Så det er altså ikke punkt 1.

Så er der selvforsørgelse i punkt 3. Det er rigtigt, at der står noget om selvforsørgelse i loven, men det fungerer overhovedet ikke. Ministeren giver mange flere familiesammenføring, end da de regler blev strammet. Det vil vi have lavet om.

Så er der omgående udsendelse. Det kan da godt være, loven forudsætter, at der sker en omgående udsendelse, men i praksis viser det sig jo, at det ikke sker. Men nu vil vi selvfølgelig bede om at få nogle statistikker.

Jeg vil bede indenrigsministeren om at lade os få at vide, om vi er enige, eller vi ikke er enige.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil koncentrere mig om fru Birthe Rønn Hornbechs sidste eksempel, at udsendelse af afviste asylansøgere skal ske omgående. Fru Birthe Rønn Hornbech ved udmærket godt, at der er et gammelt problem, som denne regering har og tidligere regeringer har haft, nemlig at der er nogle lande, som ikke vil tage deres egne statsborgere tilbage.

Derfor er oplæg til en beslutning her i Folketinget om, at de skal udsendes omgående, det rene volapyk. Det står allerede i den nuværende lov, at det skal de, men fru Birthe Rønn Hornbech er jo ikke i stand til via det at lave et beslutningsforslag i Folketinget at få gennemført, at de lande, der i perioder ikke vil tage deres egne folk tilbage, skal gøre det. Det er da klart en vildledning af omverdenen at lave f.eks.

en formulering som den, der er tale om her. Og det har været tonen og metoden i dette beslutningsforslag, og derfor er en så stor part af de ellers pæne og stilfærdige folk, der er udlændingeordførere, og som ellers har været igennem disse ting rigtig mange gange, faktisk nødt til at reagere på det.

Derfor vil jeg i hvert fald godt kvittere for de mange forstandige eksempler, der har været på afstandtagen fra den måde at bruge Folketinget på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 219: Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, lov om banker og sparekasser m.v., realkreditloven, lov om værdipapirhandel m.v., lov om fondsmæglerselskaber, lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Ledelsesregler, placeringsregler m.v.).

Af økonomiministeren (Marianne Jelved).
(Fremsat 9/4 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sonja Mikkelsen (S):

Med lovforslaget her tages endnu et skridt i bestræbelserne på at forebygge konkurser i den finansielle sektor og dermed yderligere reducere risikoen for, at kunder i finansielle virksom-

heder løber en unødigt risiko ved at betro dem deres sparepenge.

Formålet med lovforslaget er at skabe mere klare og ensartede regler for hele den finansielle sektor, for bestyrelsesmedlemmer, direktører og medarbejdere i øvrigt, der har med placeringen af kundernes eller virksomhedernes egne penge at gøre. Med lovforslaget præciseres ansvaret, pligterne og rettighederne.

Der eksisterer allerede et spekulationsforbud for nogle af direktørerne i den finansielle sektor, men det er kendetegnende, at det ikke er et særlig præcist forbud. Med lovforslaget vil Finanstilsynet få til opgave at lave en udtømmende liste over, hvad der skal anses for at være spekulation til forskel fra almindelig formueforvaltning.

Samtidig lægges ansvaret for reglerne overholdelse hos bestyrelse og direktion og tilsynet primært hos den eksterne revisor, der årligt skal påse, at tingene er i orden og udtale sig om det i forbindelse med årsregnskabet's aflæggelse. Finanstilsynet vil fortsat kunne gribe ind, hvis der alligevel dukker forhold op, der strider imod spekulationsforbudet.

I Socialdemokratiet er vi tilfredse med, at spekulationsforbud bliver ensartet og gældende for hele den finansielle sektor, at spekulationsforbudet bliver konkret og dermed simplet at efterleve, at spekulationsforbudet bliver dynamisk og dermed udvikler sig med produktudviklingen i sektoren, og at de finansielle virksomheder skal lave interne retningslinjer, så medarbejderne ved, om de er omfattet, og hvordan de skal efterleve forbudet.

Den skellige habilitetsregel, der foreslås for direktører, kan Socialdemokratiet også tilslutte sig. Det er rimeligt, at f.eks. en bankdirektør, der har ansvaret for at forvalte andre menneskers penge, også demonstrerer evne til at forvalte sine egne.

Ud over spekulationsforbudet ændres og præciseres reglerne for, hvad direktører for finansielle virksomheder må varetage af andre erhvervsinteresser.

I de foreslåede regler skelnes primært mellem aktiviteter inden for den finansielle sektor og interesser i andre erhvervsvirksomheder. Således foreslås det, at direktører med deres bestyrelses tilladelse kan sidde i bestyrelsen for dataterselskaber og fællesejede selskaber mellem finansielle virksomheder samt i en vis udstrækning i andre finansielle virksomheders bestyrelser, selv om det ikke er en koncernsammenhæng.

Derimod kan direktører for långivende finansielle virksomheder ikke tillades at sidde i andre erhvervsvirksomheders bestyrelser, altså uden for den finansielle sektor. Det vil give for stor risiko for uforsvarlig kreditgivning, og det kan vi i Socialdemokratiet helt følge.

Det er en anden situation med f.eks. forsikringsvirksomheder og pensionskasser, der jo nærmest lever af at investere betroede midler, og som stort set ikke udlåner penge. Her foreslår økonomiministeren, at direktørerne skal have lov til at sidde i op til ti virksomhedsbestyrelser, når det har til formål at pleje ejerinteresser, stadig med direktørens bestyrelses godkendelse og i øvrigt med forbud mod at blande ejerskab sammen med långivning og med regler for, at f.eks. forsikringsydelse også skal ydes på markedsvilkår til virksomheder, hvor forsikringsselskaber plejer ejerinteresser.

Også her er der knyttet åbenhed til reglerne i form af oplysningspligt i årsregnskabet.

Når Socialdemokratiet kan støtte denne skelnen mellem långivere og investerende finansielle virksomheder, skyldes det, at den umiddelbart største risiko for sammenblanding er forbundet med långivning. Samtidig lægger vi vægt på, at vi ikke indretter reglerne sådan, at de uden grund hindrer, at der formidles risikovillig kapital til dansk erhvervsliv fra de institutionelle investorer. Det er også i pensionssparernes interesse, at der er danske arbejdspladser, der kan være med til at skabe de værdier, der grundlæggende skal sikre købekraften, når pensionstilværelsen bliver en realitet.

Der er også et par andre forslag fra økonomiministeren, som Socialdemokratiet kan støtte. Lovforslaget lever efter Socialdemokratiets vurdering op til, hvad Folketingets partier i enighed i 1996 efterlyste fra regeringen med hensyn til spekulationsforbud og direktørers deltagelse i andre virksomheders bestyrelse.

Da forarbejderne og høringsrunderne har været meget grundige, håber vi i Socialdemokratiet, at lovforslaget kan gøres forholdsvis hurtigt færdig og med alle partier bag.

Pia Larsen (V):

Da jeg havde læst dette lovforslag igennem, mindedes jeg pludselig George Orwells »Animal Farm«, hvor oprørslederen efter revolutionen, hvor klassesamfundet på farmen var blevet afskaffet, alligevel følte sig kaldet til at proklamere, at alle er lige, men nogle er mere lige end andre.

Det er netop det, der kendetegner dette lovforslag. Formålet med lovforslaget er ifølge den skriftlige fremsættelse at gennemføre beslutningsforslag nr. B 13 fra 1995, som Venstre da også støttede dengang. Ønsket var at skabe ens regler i hele den finansielle sektor af hensyn til gennemsigtigheden og den lige konkurrence i tider, hvor de traditionelle grænser mellem pengeinstitutter, realkredit og forsikring udviskes.

Venstre synes ikke, at opgaven er løst optimalt. Vi synes, at lovforslaget flere steder lægger op til, at nogle er mere lige end andre, en forskel, som Venstre ikke ser nogen grund til.

Et af hovedelementerne er finansielle direktørers adgang til at have andre hverv. For forsikringsselskaber og pensionskasser foreslås der blot et konkret forbud mod at sidde i bestyrelser i virksomheder, hvor de eventuelt har en investeringsinteresse, hvis der samtidig er et engagement med den pågældende virksomhed.

For pengeinstitutter og realkreditinstitutter forholder det sig anderledes. Med henvisning til det uhensigtsmæssige i at sammenblende långivning og investering giver man her et generelt forbud mod at have nogen som helst bestyrelsesposter i nogen som helst erhvervsvirksomheder. Venstre er enig i, at man skal undgå sammenblandingen, men det kan også undgås ved blot at nedlægge et konkret forbud som i forsikringsselskaberne, således at det enkelte pengeinstitut må vælge, om det til en konkret virksomhed vil give lån eller have andre engagementer i den, eller det vil have en bestyrelsespost i den.

Pengeinstitutter har også pensionsmidler at forvalte. Venstre ønsker ikke at bidrage til konkurrenceforvridning ved at gøre det muligt for den ene slags pensionsmiddelforvalter at følge sin investering på pensionsopsparernes vegne gennem en plads i bestyrelsen og samtidig forbyde den anden pensionskasseforvalter at gøre det samme.

Jeg kan lige så godt melde nu, at det er et kardinalpunkt for Venstre.

Et andet af hovedelementerne i lovforslaget er forbudet mod spekulation. Venstre støttede under behandlingen af beslutningsforslag nr. B 13, at spekulationsforbudet skulle præciseres, fordi der havde været tilfælde med fortolkningstvivel, men vi havde bestemt ikke i tankerne, at der skulle indføres et højst bureaukratisk og administrativt tungt regelsæt, som tilfældet er i dette forslag.

Dog må jeg indrømme, at dette er langt, langt bedre end økonomiministerens allerførste udspil.

Hvis ministeren og Finanstilsynet mener, at det er muligt – og jeg kan have mine tvivl – at lave en udtømmende såkaldt negativliste over, hvad man ikke må foretage sig som ansat i et finansielt institut, så kan Venstre godt acceptere det.

Men problemet er især den omfattende personkreds, der er omfattet af disse regler. Det er efter Venstres opfattelse at skyde gråsurve med kanoner, også fordi der kun har været ganske få tilfælde, hvor der har været tale om en overtrædelse af gældende regler.

Vi mener, at det må være tilstrækkeligt at lade den øverste ledelse i et finansielt institut eller en pensionskasse plus eventuelle dealere, som til dagligt sidder tættest på fristelsen, være omfattet af spekulationsforbudet med tilhørende krav om kontrol og indberetning.

Finansielle institutter er også en slags erhvervsvirksomheder, selv om ministeren konsekvent skelner mellem på den ene side finansielle institutter og på den anden side erhvervsvirksomheder.

På alle andre områder forsøger vi – og for Venstres vedkommende er det helhjertet – at nedbringe administrative byrder og unødvendigt bureaukrati i forhold til erhvervslivet. Det må også gælde her.

Derfor må jeg sige, at Venstre ikke kan give tilsagn om at støtte spekulationsforbudet i den foreslåede form, men vi vil meget gerne under udvalgsarbejdet forsøge at finde frem til mere fornuftige løsninger.

Venstre mener heller ikke, at Folketinget skal blande sig i, hvor mange bestyrelsesposter i hvilke virksomheder en direktør må have. Det må være op til den pågældendes bestyrelse at afgøre.

Vedrørende forbudet mod placering af pensionsmidler i aktier med tilknyttede rettigheder mener vi, at der er tale om en overdreven grad af nidkærhed.

Afslutningsvis vil jeg sige, at lovforslaget bestemt også indeholder positive elementer, f.eks. finansielle direktørers mulighed for fremover at være med i foreninger og lignende, hvor der ikke er erhvervsdrivende formål. Det gældende forbud må siges at være latterligt.

Vi er også tilfredse med, at det fremover vil være muligt at placere pensionsmidler i uoterede værdipapirer til gavn for de mindre og mellemstore virksomheder.

Og at ATP og Lønmodtagernes Dyrtidsfond nu også omfattes af lovforslaget, er også en god ting.

Hvis det er ministerens mening, at lovforslaget skal igennem inden sommerferien, får vi travlt. Jeg skal ikke her udtale mig om forsvarligheden heraf, men blot sige, at Venstre vil bidrage positivt til processen.

Pernille Sams (KF):

Ja, der er jo flere elementer i det foreliggende forslag, også flere, end beslutningsforslag nr. B 13 umiddelbart lagde op til. Der er nogle gode ting, og dem vil jeg starte med at omtale.

Vi har f.eks. længe efterlyst, at det nugældende spekulationsforbud blev mere veldefineret, så man kan forholde sig til det og ved, hvad der er forbudt, og hvad der er tilladt. Der har været mange elastikord i det nugældende spekulationsforbud. Dette forhold rettes der op på med økonomiministerens forslag.

Vi forudsætter naturligvis en omfattende og ret præcis udmøntning fra Finanstilsynets side, men det burde kunne lade sig gøre at få noget rigtig brugbart ud af de nye regler. Det er i hvert fald bedre, end det var ved de tidligere regler, hvor det var ret uoverskueligt, hvordan lovgivningen i virkeligheden skulle forstås.

Vi er tilfredse med, at ministeren har opgivet de 250.000-kroners-regler, der var på tale, og de øvrige påtænkte forhold i den forbindelse, for det mener vi ikke havde megen fremtid for sig.

Vi har heller ikke problemer, for så vidt angår principperne om de nye regler om långivning til direktører og til ledende medarbejdere.

Derimod skal det ikke være nogen hemmelighed, at vi finder ministerens skelnen mellem kreditgivende og investeringspræget virksomhed for noget teoretisk i spørgsmålet om direktørens adgang til at drive andre erhverv. I praksis mener vi ikke, at det er så enkelt, som det ser ud på papiret. Der er mange overlappende forhold i de finansielle virksomheder, hvor skellet vil virke noget urimeligt. Så det foreslåede snit er ikke et, vi klapper ad.

Vi klapper absolut heller ikke ad, at forslaget giver sig til at foreskrive, hvor mange bestyrelsesposter en direktør må have. Det kan da umuligt være en lovgivers opgave at bestemme, om en direktør har mulighed for at varetage 4, 5, 6 eller 7 bestyrelsesposter ved siden af sit direktørarbejde. Det må da være virksomhedens og dens bestyrelses eget problem, om de ønsker, at

deres direktør skal bruge kræfterne på dem selv eller på noget andet.

Det sidste forhold, jeg vil nævne, som giver os problemer, er forbudet mod placering af pensionsmidler i aktier i selskaber, hvortil der er knyttet brugsrettigheder. Det var vel også i virkeligheden en sag, som hører under Skatteministeriet og skatteministeren, og som er lidt specielt i dette lovforslag. Men nu står det her, og derfor forholder jeg mig selvfølgelig også til det.

Jeg kan sagtens følge tanken bag bestemmelsen, nemlig at en skattebegunstigelse, som er indrømmet i pensionsøjemed, ikke skal kunne konverteres til en øjeblikkelig økonomisk fordel. Men hvis der nu ikke er tale om en økonomisk fordel, blot en brugsret på linje med, hvad der tilbydes til tredjemand, som ikke har aktier i foretagendet, altså på ganske almindelige markedsvilkår, så forstås vi altså ikke, hvorfor det skal forbydes. Det er vel ikke brugsretten som sådan, men derimod en eventuel økonomisk fordel, som skal forhindres.

Disse ting, som jeg her har nævnt, vil vi dyrke nærmere under udvalgsbehandlingen, og så håber vi, at ministeren vil være lydhør.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Vi kan på mange punkter være positive over for det her forslag. F.eks. er vi tilfredse med, at der nu sker en præcision af spekulationsforbudet. Vi mener også, det er en god løsning, vi har fundet. Vi ved, der tidligere var overvejelser om en anden løsning. Vi tror, at den, der nu ligger på bordet, er bedre, og vi mener, det er en fordel, fordi det vil gøre, at der nu er klare regler i modsætning til de meget uklare, vi hidtil har haft. Så her støtter vi.

Vi er også tilfredse med, at der sker en præcisering af, hvornår finansieringsinstitutioner kan være repræsenteret i selskaber, der ikke er finansielle. Og her er vi enige i, at det er nødvendigt at skelne mellem långivende og investerende selskaber. De långivende bør selvfølgelig holde sig udenfor. Hvor det drejer sig om investeringer, er vi klar over, vi har et behov for, at pensionsformuer, uanset om de ligger i pensionskasser eller forsikrings-selskaber, kan placeres erhvervsaktivt, og det vil nemlig ikke ske, hvis ikke selskaberne, kasserne får mulighed for at følge deres investeringer. Derfor er det en nødvendighed for at få disse investeringer, at de har mulighed for at lade sig repræsentere, og derfor er skellet nødvendigt. Så det støtter vi.

Til gengæld er jeg ikke tilfreds med de regler, der gælder for placering i andre finansielle institutioner. I dag er det sådan, at banker og sparekasser kun må have bestyrelsesposter i en anden finansiell institution, hvis de har en ejerandel på over 50 pct. Den bliver sænket til 10. Det mener vi er en udvikling i helt forkert retning. Vi ser ikke disse alliancer, der opstår, som nogen særlig fordel. Vi ønsker ikke at styrke det. Det er et led i hele skredet mod finansielle supermarkeder. Så på dette punkt er vi modstandere af forslaget.

Også på et andet punkt er vi utilfredse. Efter at forslaget blev sendt til høring, skulle bestyrelsesposter i andre selskaber oplyses i årsregnskabet. Efter høringsrunden blev det ændret til, at det kun skal oplyses i revisionsprotokollatet, der jo som bekendt ikke er offentligt tilgængeligt. Vi mener faktisk, det er vigtigt, at den slags ting er offentligt tilgængelige, så vi foretrækker den oprindelige formulering.

Men vi skal til disse kritikpunkter sige, at vi under udvalgsarbejdet vil arbejde for, at forslaget får en formulering, så vi kan stemme for det ved tredjebehandlingen.

Ulla Solvang (RV):

Jeg vil gerne kort meddele, at Det Radikale Venstre kan støtte det fremsatte lovforslag.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Da Fremskridtspartiets ordfører, fru Kirsten Jacobsen, ikke kan være til stede, skal jeg på Fremskridtspartiets vegne redegøre for vores stilling både til lovforslag nr. 219 og det efterfølgende.

Begge forslag er forsøg på at gennemføre de intentioner, der lå bag Fremskridtspartiets beslutningsforslag nr. B 13 om ens regler for direktører og bestyrelsesmedlemmer i den finansielle sektor.

Fremskridtspartiet er meget optaget af, at der er ens regler for de krav og de betingelser, der stilles til ledelserne i den finansielle sektor. Denne ligestilling mangler faktisk i forslaget, og de argumenter, der fremføres for ulighederne, synes vi ikke er tilstrækkelige. I Fremskridtspartiet ville vi også gerne, at ligestillingen skete på det højeste niveau, det, der i dag findes i bank- og sparekasseloven.

Vi mangler altså også at få et klart overblik over holdingselskabers situation. Derfor er der efter Fremskridtspartiets opfattelse brug for en høring om hele den finansielle sektor. Det har vi

tidligere foreslået, og derfor håber vi inderligt, at Erhvervsudvalget kommer frem til en løsning, så der bliver skabt et klart overblik over hele sektoren. Det mangler vi meget stærkt i øjeblikket.

Fremskridtspartiets begrundelse for ligestillingen skyldes, at Folketinget tidligere har besluttet at tillade finansielle supermarkeder. Det var Fremskridtspartiet imod, og det er vi naturligvis stadig, men eftersom det ikke ser ud til at være muligt at skruе tiden tilbage, må vi jo selvfølgelig forholde os til den virkelighed, et flertal her i salen har bestemt.

Derfor vil vi være positive over for ministerens forsøg på at skabe begrænsninger og mere ensartede regler. Vi synes imidlertid ikke, at forslagene, som de ligger, dækker godt nok. Det må vi så se på under udvalgsbehandlingen. Ministeren må forstå, at der er mange spørgsmål, der skal afklares og opklares, og uklarheder, der skal belyses, inden vi kan tage stilling til, om resultatet også er tilfredsstillende.

Fremskridtspartiet vil altså have ligestilling. Det er vort mål, det går vi efter, og så må udvalgsarbejdet vise, hvor vi ender.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er enig i, at vi så langt som muligt skal harmonisere reglerne vedrørende finansielle virksomheder. Men harmonisering er jo ikke pr. definition et fremskridt. Tværtimod, hvis harmoniseringen går i den forkerte retning, må vi jo sådan set afvise den.

Jeg vil sige, at det er tydeligt, at pengeforængerne på nogle punkter har haft for stærk indflydelse på det endelige lovudkast. Vi er meget betænkelige ved den betydelige udvidelse af mulighederne for, at direktører for pengeinstitutter med långivning som hovederhverv kan deltage i bestyrelserne for andre finansielle virksomheder.

Der er ingen tvivl om, at branchen og de finansielle supermarkeder har en interesse i det forslag. Men har samfundet en tilsvarende interesse? Det tror vi ikke. Tag den aktuelle Hafniasag. Her var der vist ikke brug for yderligere muligheder for interessesammenfald end dem, vi så udfoldte sig i virkeligheden.

Når det gælder muligheden for, at direktører i finansielle virksomheder kan indtræde i bestyrelser for ikkefinansielle erhvervsvirksomheder, er der ingen grænse; når vi taler om pensionskasser og forsikringselskaber, skal bestyrelsen bare give sin godkendelse. Det finder vi er en

dårlig idé, både generelt og i særdeleshed når denne mulighed ikke engang er betinget af en investering i det selskab, direktøren skal indtræde i bestyrelsen for. Og vi forstår overhovedet ikke, at man også ved nul kroner i investering kan få lov til at sidde i bestyrelsen.

Selvfølgelig skal pensionskasser have lov til at udøve indflydelse via bestyrelsen i de selskaber, der er investeret penge i, men det behøver da ikke være direktøren selv, der går ind. Efter vores opfattelse er det langt bedre, hvis pensionskassen eller forsikringselskabet udpeger en anden til at gøre det. Det vil modvirke en sammenblanding af interesser, og det vil også modvirke tendenser til, at nogle har kasket på kasket på kasket på.

I forlængelse heraf har vi i virkeligheden noget svært ved at se logikken i den foreslåede opdeling mellem institutter med långivning og institutter med investering som hovedvirksomhed. I det første tilfælde afvises, helt korrekt, at lade direktøren indtage en bestyrelsespost med henvisning til fare for sammenblanding af interesser og fare for uforsvarlig kreditgivning. Men situationen er helt den samme, når der tales om investeringer. Her er der samme tabrisiko i form af fare for uforsvarlig placering af investeringsmidler, og historien viser vel også, at de største tab er sket ved uansvarlige investeringer.

Helt generelt er det vel også lidt af en fiktion at forsøge at opdele finansielle supermarkeder efter hovedvirksomhed.

Vi beklager endvidere, at ministeren har frafaldet forslaget om, at årsregnskabet skal indeholde oplysninger om engagementer med andre virksomheder af et omfang, så direktøren deltager i virksomhedens ledelse.

Vi ønsker altså en harmonisering på det her område, men vi ønsker en, der går mere i retning af de gældende regler for banker og sparekasser.

Hvad angår forbud mod spekulation så vi i virkeligheden helst, at direktører og andre ledende medarbejdere helt må afstå fra selv at forvalte personlige formuer af en vis størrelse. Uanset hvor mange regler der laves, vil der hele tiden være risiko for, at direktøren kan have en personlig, privat interesse i en given beslutning om långivning og investering. Den enkleste regel vil derfor være, at forvaltningen af større private formuer bliver overladt til en investeringsforening eller lignende, der ikke direkte er under indflydelse af den pågældende direktør.

Kan vi ikke komme igennem med det, vil vi støtte en effektiv kontrol for at hindre spekulation, og her er vi ikke tilfredse med det foreslåede, hvor det alene er op til den pågældende direktør og revisionen at anmelde forskellige transaktioner. Uanset alle fine ord er revisionen jo ikke uafhængig af den virksomhed, der betaler dens honorar.

Vi ønsker altså en uvildig kontrol, og vi forstår ikke, hvorfor det foreslås, at Finanstilsynet ikke skal udøve kontrol på det område.

Vi er endelig også betænkelige ved muligheden for at kunne placere pensionsmidler i unoterede værdipapirer, selv om hensigten er at lette kapitaltilførslen til andre virksomheder. Vi er imod at udvide pengeinstitutternes muligheder for at placere pensionsmidler ud fra mindre gennemskuelige overvejelser og hensyn, og det er vi bange for at den her åbning kan medføre.

Hvis disse bemærkninger giver anledning til den opfattelse, at vi totalt er imod forslaget, vil jeg præcisere det derhen, at vi ønsker en harmonisering, men at vi på nogle punkter ønsker et andet indhold, og at vi ud fra det synspunkt vil gå konstruktivt ind i udvalgsarbejdet.

Sonja Albrink (CD):

Lovforslaget er en opfølgning af B 13 om harmonisering af reglerne for ledende medarbejdere i den finansielle sektor, som den tidligere erhvervsminister nedsatte et udvalg for at undersøge.

Vi er glade for i CD, at økonomiministeren nu fremsætter et lovforslag, der ser på problemerne omkring spekulation og lederes engagementer i den finansielle sektor.

Forslaget er blevet trimmet godt siden de første udkast, hvor flere områder er blevet flyttet over i den finansielle sektor og væk fra meget stramme og uhåndterlige regler.

I CD er vi umiddelbart tilfredse med det resultat, der er kommet. Vi ønsker dog først at tage endelig stilling, når vi har været igennem udvalgsbehandlingen, for at være sikre på, at vi får den optimale lov.

Det er også vigtigt for CD, at vi her i Folketinget får en så bred opbakning som muligt om forslaget.

Der skal under udvalgsarbejdet ses nærmere på harmonisering af ledelsesregler, hvor der skal ses på, om de er tilstrækkelige. Ligeledes må der ses på, om stramninger af loven ikke medfører, at den finansielle sektor bare udsættes for unødvendigt bøv.

Hvad angår problemet omkring Tivoliaktien, som jeg tror vi er mange der kan huske, er vi glade for, at der her blev skudt helt forbi. Jeg tror nu ikke, at vi er færdige med at diskutere, om der måske er nogle tiltag på området, som vi må have kigget på; men vi er i CD i hvert fald glade for, at det tilsyneladende problem viste sig ikke at være noget problem.

Det er også vigtigt, at vi får nogle klare regler for de ledende medarbejdere i den finansielle sektor: hvad de må, og hvordan de bør agere, og at der ikke er en spekulation til skade for investorer eller andre virksomheder; men det er også vigtigt, at vi får det skruet sammen på en ordentlig måde.

Vedrørende investeringsforeninger synes vi i CD, at der på det område er nogle gode initiativer, og det er vi tilfredse med. Vi er også tilfredse med, at ministeren vil nedsætte et udvalg, der skal kigge nærmere på de koncernforbundne selskaber.

Så alt i alt er vi optimistiske i CD, og vi tror, at når vi engang skal til at trykke på knapperne, så har vi et godt lovforslag.

Poul Nødgaard (DF):

Men det er jo lutter positive indlæg, der kommer om det her lovforslag, og Dansk Folkeparti skal bestemt heller ikke på nogen måde bremse det.

Jeg har dog et par spørgsmål til økonomiministeren: Når man skriver, at disse folk, vi her taler om – der er så ingen grund til at stå og gentage, at det er direktører og vicedirektører og revisionschefer, og hvad de hedder alle sammen – ikke må deltage i spekulationsforretninger, er der så en klar definition på, hvad man forstår ved spekulationsforretninger, eller kan man, hvis en direktør gør et eller andet, komme ud i en strid om, hvorvidt det er spekulation, eller det ikke er spekulation? Det synes jeg kunne være interessant hvis ministeren på en eller anden måde kunne løfte sløret for.

Det er ikke, fordi jeg lægger op til en stramning, men man kan jo sige, at der findes brodne kar i alle lande og også i alle banker, sparekasser og forsikringsselskaber. Jeg kender i hvert fald et konkret eksempel, hvor en direktør måske ikke selv har lavet spekulationsforretninger, men hvor han har ladet spekulationsforretningerne gå via sin ægtefælle. Det er ikke, fordi jeg synes, at vi kan blive ved med at udvide loven, men hvis der skal laves en lov på området, så er jeg og Dansk Folkeparti i hvert tilfælde af den

opfattelse, at man nok burde kigge på, om loven er præcis, som den skal være.

Ellers synes jeg, at den er utrolig godt formuleret med fine bemærkninger, og jeg har ikke nogen bemærkninger, ud over at jeg altså godt vil have ministeren til at forklare, om det dér med spekulation er helt skudsikkert, for det kommer jo an på, hvad man forstår ved det.

Med hensyn til kredsen af mennesker tror jeg, at den er rigtigt afgrænset. Jeg er mere spændt på, om ministeren kan svare på spørgsmålet om, hvorvidt det er præcis er den rigtige kreds, for hvis man bare overfører spekulationen til sin ægtefælle og lader hende foretage den, mens det er direktøren, som giver hende ordren på, hvad hun skal lave, så er vi sådan set nået lige vidt med det, vi egentlig gerne ville.

Jeg går ud fra, at dette lovforslag blandt andet er afstedkommet af de senere års lidt kedelige økonomiske skandaler rundt omkring i den finansielle sektor, så umiddelbart kan vi i Dansk Folkeparti støtte det foreliggende lovforslag og ser frem til at deltage i udvalgsarbejdet.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Allerførst vil jeg gerne sige tak til alle ordførerne for den meget positive behandling, som lovforslaget har fået. Der har, som det også er blevet nævnt, været en del forarbejde, og vi har været i kontakt med hinanden, så det er jo ikke, fordi de meldinger, der er blevet givet fra talerstolen, for så vidt kommer bag på mig. Nu er lovforslaget lagt frem, og så må vi tage en drøftelse af det i udvalget og se, om vi kan finde nogle løsninger på det.

Det er jo kendt også af ordførerne fra Venstre og De Konservative, at det har været rimelig afgørende for regeringen, at vi kunne bruge den skelnen – som er blevet problematisk for Venstre og De Konservative – mellem investeringer kontra långivende institutter og de regler, der er afledt af den skelnen i forbindelse med ledelsesbestemmelserne. Men vi tager en forhandling og en behandling af det under udvalgsarbejdet.

Så er der blevet spurgt til personkredsen, og det er også blevet problematiseret af nogle af ordførerne, f.eks. af fru Pia Larsen. Der er blevet spurgt, om personkredsen er den rette i forbindelse med spekulation.

Nu er der jo to typer – det er så lidt et svar også til hr. Poul Nødgaard – bestemmelser. Der er de låneengagementer, som ledelsen kan få eller have i det institut, hvor vedkommende er ansat. Og i det tilfælde går det altså også ud

over den enkelte direktør, i det her tilfælde ægtefællen.

Men når det drejer sig om spekulationsbestemmelserne, er det tanken, at Finanstilsynet udarbejder en bekendtgørelse, der klart definerer, hvilken aktivitet der er forbudt om. Der må så gøres rede for, at der kan være undtagelses-tilfælde, hvilket også kommer til at fremgå klart af bekendtgørelsen, fordi man kan komme i en situation, hvor man må betragte en bestemt disposition som normal formuepleje. Derfor er det nødvendigt, at man også har den regel, der hedder, at direktør og personkredsen i øvrigt skal indberette de dispositioner, de foretager. Der ved kan man efterfølgende, hvis der opstår en eller anden mistanke om, at der er foregået en spekulation, som har været forbudt, registrere, at det faktisk er oplyst, og dermed også forholde sig til, om det har været forbudt eller ej. Men i den situation er det ikke ægtefællen, der bliver berørt, så vidt jeg husker. Undskyld, at jeg bliver nødt til at sige det på den måde, men der har været en lang række forskellige forslag om det. Men det kan jo klart belyses under udvalgsbehandlingen.

Fra at have et meget omfattende forslag har vi nu fået et mere stråmlinet forslag, som ikke berører nær den personkreds, som der var tale om før, og derfor er jeg også lidt overrasket over Venstres melding omkring personkredsen i forbindelse med spekulationsforbud, men jeg er glad for, at der ikke er tilkendegivet en sådan fuldstændig total lukken af for at diskutere det, for jeg tror, at vi under udvalgsarbejdet kan få opklaret nogle af de punkter, der er sat spørgsmålstegn ved.

Nu formulerer jeg mig i det følgende meget blødt, men også principelt, for der er ikke nogen grund til, at vi går ind i en egentlig forhandling på nuværende tidspunkt. Jeg vil bare lige problematisere noget af det, som nogle af ordførere har sagt, og tager som eksempel det, som fru Pernille Sams sagde om pensionsmidler, der placeres i aktier med tilknyttede rettigheder.

Altså, man kan jo spørge sig selv, hvorfor det er nødvendigt, at der skal være tilknyttet rettigheder, når det i øvrigt er en funktion – nu taler vi jo om ferieboliger – som andre, der ikke har købt aktier i det pågældende selskab, kan bruge på lige fod med dem, der har købt aktier. Så kan man jo egentlig spørge sig selv, hvorfor der skal være en tilknyttet rettighed, når man i øvrigt normalt kan bruge den facilitet ligesom alle mulige andre.

Og dér kan jeg ikke lade være med at tænke: Der er jo en eller anden form for fordel ved det, hvis man har en sådan tilknyttet rettighed, og er det så rimeligt, at den delvis skal finansieres af andre skatteborgere, fordi pensionsopsparingen er fradragsberettiget? Det er baggrunden for, at lovforslaget har fået den udformning, det har; det må vi så også drøfte under udvalgsbehandlingen.

Jeg har noteret mig de indsigelser, som hr. Kjeld Rahbæk Møller meget præcist pegede på er SF's opfattelse.

Jeg noterer mig også hr. Frank Aaens bemærkninger, og jeg må erklære mig uenig i en del af dem. Jeg synes f.eks., at det vil være meget problematisk, hvis vi i et rimelig liberalt samfund som det danske skulle have et forbud mod, at en person, en borger i dette land, som tilfældigvis er direktør i et forsikringsselskab, ikke skulle kunne sidde i en bestyrelse i en almindelig erhvervsvirksomhed, selv om vedkommende ikke som sådan har investeringer, altså med baggrund i forsikringsselskabet, i virksomheden. Men lad os tage spørgsmålene op.

Hvis jeg lige skal knytte en bemærkning til hr. Jan Køpke Christensens indlæg, så håber jeg, at det var rigtigt, når jeg hørte, at Fremskridtspartiet gerne deltager i udvalgsarbejdet for at finde nogle løsninger på det her, og at det ikke forudsætter en lang forudgående proces, men at man kunne bidrage konstruktivt under udvalgsarbejdet, selv om vi snart nærmer os maj måned.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Jeg var meget usikker på en af ministerens kommentarer, som vist nok var til hr. Frank Aaen, men den gjorde mig alligevel usikker. Ministeren sagde, sådan som jeg opfattede det, at det var sært, hvis man i et samfund som det danske havde det sådan, at en direktør i et forsikringsselskab ikke kunne sidde i bestyrelsen for et selskab, som i øvrigt ikke havde noget med forsikringsselskabet at gøre.

Men der står i § 92 a, at direktører osv. ikke må eje og drive osv., og at de ikke må deltage i ledelsen af en virksomhed. Det var ikke ved bestyrelsesmøder. Men der står konkret, at det må de ikke. Så er der en række undtagelsesbestemmelser, men hovedreglen er, at direktører i forsikringsselskaber – der er i øvrigt andre forskellige institutioner – ikke på nogen måde må deltage i ledelsen af andre virksomheder.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg ved ikke, om der er misforståelser, eller om vi taler forbi hinanden, men den model, der er bygget op i lovforslaget, drejer sig jo om, hvorvidt direktører kan sidde som bestyrelsesmedlemmer i andre virksomheder end den, de er direktør i. Og dér skelner vi imellem de virksomheder, der er i den finansielle koncern – som et forsikringselskab, eller hvad det nu er et selskab kan være en del af – og dér vil direktøren kunne sidde som bestyrelsesmedlem i andre af koncernens institutter.

Man vil også i visse situationer kunne sidde i andre finansielle institutter.

Så er der spørgsmålet om erhvervsvirksomheder, som ikke er finansielle institutter; her vil der kunne være bestyrelsesmedlemmer fra finansielle institutter under visse betingelser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Élisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 220: Forslag til lov om investeringsforeninger og specialforeninger.

Af økonomiministeren (Marianne Jelved).
(Fremsat 9/4 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Ole Vagn Christensen (S):**

Socialdemokratiet kan støtte dette lovforslag, som jo har til hensigt at øge det finansielle udbud, som derved giver flere valgmuligheder

for investorerne, et øget udbud, som alt andet lige vil skabe konkurrence på de finansielle markeder til gavn for investorerne, men i høj grad også til gavn for de små og mellemstore virksomheder, fordi investeringsniveauet i disse virksomheder forventes at stige.

Socialdemokratiet ser altså dette lovforslag som et led i regeringens bestræbelser på at skabe de bedste rammer for virksomhedernes innovative muligheder for udvikling af produkt og produktion og dermed til sikring af styrkelse af arbejdspladser.

Socialdemokratiet vurderer også, at lovforslaget, der danner grundlag for, at der kan etableres specialforeninger, er et i en europæisk sammenhæng rigtigt skridt at tage, således at de danske foreninger gives mulighed for at stå distancen i forhold til konkurrencen fra udenlandske foreninger. Specialforeningerne, der jo kan placere deres formue på anden vis end investeringsforeningerne, ser vi som en konsekvens af, at vi befinder os i en åben økonomi, en virkelighed, som vi må forholde os konstruktivt og offensivt til, hvilket dette lovforslag er et udtryk for.

Socialdemokratiet synes, det er godt, at økonomiministeren har taget initiativ til at nedsætte et udvalg – hvor også berørte og interesserede parter inddrages – til at kigge nærmere på beskyttelse af investorerne mod misbrug som følge af interessesammenblanding med henblik på lovinitiativ i næste folketingssamling.

Socialdemokratiet har også noteret sig de forskellige foreningers, råds og ministeriers høringssvar til lovforslaget, men på grund af omfanget og ikke mindst detaljeringsgraden af høringssvarene skal jeg afholde mig fra at gå ind i dette. Jeg har dog bemærket, at økonomiministeren har tilkendegivet, at hun er interesseret i at imødekomme de velbegrundede indstillinger, som er kommet fra Skatteministeriet, og vi håber, at det må give en konstruktiv afklaring.

Med disse bemærkninger skal jeg på Socialdemokratiets vegne tilkendegive, at vi kan støtte lovforslaget.

Jens Hald Madsen (V):

Det er for Venstre utrolig vigtigt, at vi får gang i selvstændighedskulturen, at vi får gang i at få flere iværksættere, og hvis man går rundt, så hører man, hvad nogle af problemerne generelt er for iværksættere: De mangler et kapitalgrundlag. Der er behov for flere muligheder og større fleksibilitet med hensyn til, at flere inve-